

**IMAMI SU PČELE
RADILICE***

Muris ŠEHİĆ

*reagiranje

Hvala Gospodaru Uzvišenom na svim blagodatima, salavat i selam na Muhammeda s.a.w.s., Poslanika i Miljenika, Uzora i Učitelja, salavat i selam na njegovu časnu porodicu, ashabe, sve šehide i sve one koji su umirali sa Istinom u svome srcu i amelu.

Pretplatnik sam islamskog časopisa za odgoj i obrazovanje Muallim od momenta stupanja u imamsko-hatibsku službu (prije desetak godina), to osjećam kao svoju obavezu i odgovornost spram Udruženja ilmije Islamske zajednice u BiH. Posebno mi je zadovoljstvo i radost listati "Novi Muallim", osvježen i osnažen novom redakcijom mladih, perspektivnih ljudi na koje ćemo unutar Islamske zajednice itekako moći računati.

Islamska informativna novina Preporod je svojevremeno objavljivala tekstove i bila mjestom vođenja žustrih rasprava po određenim pitanjima pa čak i od osoba unutar Zajednice za koje smatramo da svojim autoritetom i položajem nisu smjele koristiti takvu vrstu dijaloga, jer je to kod onih koji su izdvojili iz svog imetka da kupe, pročitaju i okoriste se Preporodom stvaralo određenu nedoumicu, zbunjenost pa i zabrinutost. Nerijetko sam od svojih džematlija i poznanika dobivao upite: Kako je moguće da unutar Zajednice postoji takva vrsta dijaloga koja svakako nije primjerena od strane takvih autoriteta? (primjere nećemo navoditi) Hvala Allahu Uzvišenom takvih stvari u Preporodu više nema i ne treba da bude. Obzirom da je i tekst koji čitate svojevrсно reagiranje na tekstove objavljene u Novom Muallimu br. 37., i 38., pod naslovom - "O čemu ne govorimo u našim hutbama" - kojeg potpisuje Mustafa Sušić i tekst - "Prilog razmišljanju o hutbi" - kojeg potpisuje Suad Mahmutović, ne bih volio i želio da se ovo što sam napisao razumije u tom pogledu, prije svega poštujući pravo svakog pojedinca da iznosi svoje viđenje određenih pitanja unutar Zajednice. Spomenuti tekstovi tretiraju pitanje hutbe - sedmičnog oglašavanja hatiba za vrijeme obavljanja Džuma-namaza, izbor teme, način kako se interpretira, poruka koja se prenosi, i niz drugih pitanja vezanih za hutbu koja u posljednje vrijeme zauzima sve više prostora kroz različite medije. Međutim, ono što želim istaći kao razlogom moga obraćanja redakciji Muallima je činjenica da je u spomenutim tekstovima iznesen niz subjektivnih viđenja i zapažanja uvaženih kolega koji u određenim trenucima prelazi granice lijepog ukusa, pa čak i do te mjere da se da zaključiti kako je generalno pitanje hutbe, hatiba i hatabeta na jako niskom nivou od onoga što hutba jeste i što bi trebala biti u svom značenju. Pravo je čudo i to što se uvažene kolege veoma često nađu u prilici da slušaju "anemične" i "nezanimljive" hutbe, dosadne i ne pripremljene hatibe, koji svoju poruku u hutbi nisu prenijeli na način kako se to od njih očekuje.

Budući da ste inicirali jako složeno i kompleksno pitanje, želim istaći da „Muallimov forum“ svakako nije mjesto gdje se rješavaju ovakva i slična pitanja od krucijalne važnosti za očuvanje i napredak naše Zajednice. Uvažene kolege, kada ste već reagirali i uputili svoja viđenja i neka od mogućih rješenja po ovom pitanju, onda ste to trebali adresirati na instituciju unutar Zajednice koja se zove Vjersko-prosvjetna služba, koja je u neku ruku odgovorna za funkcioniranje imamske službe, zatim je tu i muftijstvo, i na kraju glavni imami koji izravno kontroliraju rad imama na terenu, svakako ne umanjujući i personalnu odgovornost svakoga imama u segmentu odabira hutbe, njene pripreme, i na koncu što ljepše prezentacije svojim džematlijama

Kao imam, odnosno uposlenik Islamske zajednice (nadam se da dijelim mišljenje i velikog broja uvaženih kolega imama), osjećam se prozvanim i odgovornim, imajući u vidu činjenicu da svakoga petka izlazim na časni minber i u skladu sa svojim intelektualnim mogućnostima putem hutbe, tretirajući određeno pitanje, obraćam svojim džematlijama, očekujući Inšallah da će ono što sam im rekao i prenio biti od koristi, te da će iz toga izvući pouku i poruku.

Također, želim istaći i činjenicu koja mene itekako raduje a koja se da zaključiti na osnovu čitanja vaših tekstova, uvažene kolege, jeste da vi svjesno ili ne, govorite o složenosti i odgovornosti imamskog poziva u vremenu kojeg živimo, jer od imama danas svi očekuju ono najbolje, maksimum po svim pitanjima.

Budući da ste inicirali jako složeno i kompleksno pitanje, želim istaći da „Muallimov forum“ svakako nije mjesto gdje se rješavaju ovakva i slična pitanja od krucijalne važnosti

za očuvanje i napredak naše Zajednice. Uvažene kolege, kada ste već reagirali i uputili svoja viđenja i neka od mogućih rješenja po ovom pitanju, onda ste to trebali adresirati na instituciju unutar Zajednice koja se zove Vjersko-prosvjetna služba, koja je u neku ruku odgovorna za funkcioniranje imamske službe, zatim je tu i muftijstvo, i na kraju glavni imami koji izravno kontroliraju rad imama na terenu, svakako ne umanjujući i personalnu odgovornost svakoga imama u segmentu odabira hutbe, njene pripreme, i na koncu što ljepše prezentacije svojim džematlijama. Muallim je samo jedan od svijetlih primjera iz koga imami mogu učiti i naučiti kako se pripremati za hutbu, odnosno, urnek kakva bi to hutba

Mišljenja sam da se odgovorni moraju prozvati imenom i prezimenom, a ne da sve propuste po ovom i svim drugim pitanjima svalimo na pleća imama, ističući kako su samo oni krivci i odgovorni za takvo stanje.

Podsjećam također, da i mi imami imamo niz neriješenih pitanja i problema u radu i statusu unutar Zajednice

trebala biti i kako bi trebala izgledati. Meni lično se posebno sviđa to što se hutbe koje uvažene kolege imami pošalju redakciji Muallima komentiraju te na taj način kroz pozitivne sugestije koje se daju hatibima na objavljene hutbe svi zajedno možemo izvući veliku korist. Slažem se sa konstatacijom da ima kolega imama koji pitanju hutbe ne posvećuju dovoljno pažnje i ne ulažu dovoljno napora u pripremi hutbe, međutim, ne možemo na osnovu tih pojedinaca generalizirati pitanje hutbe i ocijeniti ga kao loše.

Mišljenja sam da se odgovorni moraju prozvati imenom i prezimenom, a ne da sve propuste po

ovom i svim drugim pitanjima svalimo na pleća imama, ističući kako su samo oni krivci i odgovorni za takvo stanje.

Podsjećam također, da i mi imami imamo niz neriješenih pitanja i problema u radu i statusu unutar Zajednice. Kad god imamo priliku mi ih iznosimo onima koji su odgovorni da ih rješavaju i očekujemo da se ti problemi riješe, ne praveći medijsku halabuku od toga. Svi zajedno, po uzoru na našeg Poslanika i Miljenika Muhammeda s.a.v.s., i njegove vrijedne ashabe, ulažući maksimalan napor i trud u ime Uzvišenog Allaha, možemo doprinijeti rješavanju svih pitanja unutar naše ISLAMSKJE ZAJEDNICE, jer je ona naš emanet. Gospodaru naš uputi nas na pravi put AMIN!